

اعیاد، جشن‌ها، تعطیلات و آداب و رسوم اتریش

اول ژانویه، سال نو

اولین روز سال نو در اروپا همیشه اول ژانویه نبوده است، چنانچه بعضی از محققین می‌گویند که روزهای 25 دسامبر و کریسمس، 6 ژانویه (روز 3 مجوسیان و یا سه شاه مقدس)، اول آوریل (عیدپاک)، اول مارس و یا 25 مارس نیز این جایگاه را داشته‌اند ولی بالاخره در سال 1691 این روز به عنوان روز اول سال تعیین شد.

معروفترین سنت در این شب که در آلمانی «سیلوستر» نامیده می‌شود، فال‌گیری توسط «سرب ریختن» است.

در یک قاشق که شکل سمبل‌های بخت همچون لوله پاک‌کن، شبدر چهار برگ، خوک، قارچ، نعل اسب و ماهی را دارد سرب را آب کرده و در آب سرد می‌ریزند تا شکل بگیرد و بعد اشکال بدست آمده را تعبیر می‌کنند.

در اتریش می‌گویند: آغاز سال همچو آمد سال است و این بدان معنی است که اولین کسی که می‌آید و دیده می‌شود نمایانگر کل سال و به همین دلیل اگر پسر بچه‌ای و یا شخصی با سوغات وارد شود خوش یمن است و اگر آنان پیرزنی و یا کشیشی را ببینند، آن را بدیمن می‌دانند. به همین دلیل در اتریش مرسوم است که عکس اولین نوزاد سال را در صفحه اول اکثر روزنامه‌ها و حتی در تلویزیون نشان می‌دهند. بطور کلی رسم بر این است که اول سال لوله پاک‌کن‌ها، پست‌چی‌ها، سرایدارها و

نظافتچی های شهر برای تبریک در خانه ها می روند و انعام می گیرند و در ازاء آن به صاحبخانه هدایایی پیشکش می کنند.

یکی از آداب و رسوم حوالی جشن سال نو برپایی بازارها و دکه هایی است که در وین در بیش از 400 نقطه بر پا می شود و از 28 تا 31 دسامبر از ساعت 6 صبح تا 22 باز هستند و اجناس مختلفی مانند مهره های شانس را می فروشند. در چند سال گذشته اهداء مهره شانس فیل رونق بسیاری یافته است. زیرا این باور وجود دارد که این اشیاء خوش یمن بوده و موجب خوشبختی است.

در آسیا نیز فیل حیوان سواری خدایان و سروران و سمبل قدرت و صلح است. سؤال اینکه چرا بین این همه سمبل ها، نمادهایی چون قارچ، شبدر چهار برگ، ماهی، خوک، نعل اسب و یا لوله پاک کن شانس می آورند؟

به احتمال زیاد نقطه مشترک همه این موارد، علامتی از سلامتی و پول است. البته میدانیم تا سال 1850 بیش از 75% از اتریشی ها کشاورز بودند و دلیل زندگی آنان وابسته به طبیعت یعنی باروری زمین، حیوانات و خانواده بود و این امر موجب آن بود که تمامی حیواناتی که سریعتر تولید مثل می کردند را خوش یمن بدانند.

شبدر به علت رشد و نمو شدید و قویش علامتی است برای قوه حیات و نوع چهار برگ آن که بسیار کمیاب است آن را با ارزشتر می کند.

تعدد وجود قارچ ها، پولک ماهی و تخم ماهی، شخص را به یاد ثروت می اندازند، گذشته از این که جلای پولک ماهی همچون درخشش سکه می ماند.

خوک که خرناس کشان بینی بر زمین جستجو می کند، گویند که قوه پیدا کردن گنج را دارد و نعل نیز که جزئی از اسب به حساب می آید، سمبل ثروت است. لوله پاک کن ها نیز در زمانی که شومینه های زغالی معمول بودند، قادر به از بین بردن خطر حریق بودند.

در وین «پومرین»² که دومین ناقوس بزرگ جهان است و در کلیسای «شتفانز دم»³ قرار دارد، به صدا در می آید. این ناقوس حدود 3 متر ارتفاع دارد و حدود 21 تن می باشد. آغاز سال نو در محوطه پیرامون کلیسا با ناقوس «پومرین» و با شامپانی و آتش بازی استقبال می شود.

حمل پومرین از لیبز به وین، 25 آوریل 1952

در روز سال نو، صدا و سیمای اتریش کنسرت سال نو را به سمع و نظر مردم می رساند و بعد از آن سخنرانی های نماینده پاپ، صدراعظم و رئیس جمهور اتریش پخش می شوند.

6 ژانویه

این جشن ریشه در تاریخ مصر باستان دارد. در اسکندریه این روز را بعنوان تولد خداوند زمان و جاودانگی «ااون»⁴ جشن می گرفتند. حوالی سال های 300 کلیسای یونان این روز را به عنوان تولد صحیح عیسی جشن گرفت و دستگاه کلیسا با واکنش مثبت جشن مولود

عیسی را روز 6 ژانویه قرار داد. «سه شاه مقدس» طبق روایت مسیحی کلیسای شرق سه نفر ستاره شناس زرتشتی بوده اند ولی بر طبق روایات انجیل (متی 12-1/2) اینان نه سه نفر، نه مقدس و نه شاه بودند. طبق روایات این سه منجم به دنبال ستاره ای به طرف بیت اللحم رفته و نوزاد عیسی را یافته اند و او را تقدیس نموده و هدایای خود را تقدیمش کرده اند. در سال 800 به این افراد نام های «کاسپر⁶»، «ملچپور⁷» و «بالتازار⁸» دادند. ایفای نقش این سه مجوس به هنگام دیدار با عیسی از قرن 10 مرسوم شده است در این مراسم این سه شاه، به سوی محراب می روند و در پیش روی آنان ستاره ای روشن به ریسمانی آویزان است. در عصر گوتیک این مراسم جزء با شکوه ترین آداب دینی زمان محسوب می شده است. در اتریش از سال 1959 «آواز ستاره شناسان» توسط گروه جوانان کلیسای کاتولیک اجرا می شود. این گروه آوازخوانان از روز دوم تا ششم ژانویه به درب خانه ها می روند و صدقات و اعانات برای پروژه های مختلف (در حال حاضر برای بیش از 60 کشور در جهان سوم) جمع آوری می کنند.

این گروه ها تقریباً به تمام خانه های اتریش سر می زنند و با گچ هایشان اسامی و حروف اختصاری بر درها به همراه شماره سال می نویسند تا برای ساکنین خوش یمن باشد. طبق آمار سال 1991 بیش از 106 میلیون شیلینگ توسط این گروه جمع آوری شده است.

فاشینگ: کارنوال

«فاشینگ»⁹ در روز 11 ماه 11 ساعت 11 و 11 دقیقه آغاز می شود و تا روز اول ماه صیام مسیحی «آشرمیتوخ»¹⁰ ادامه دارد. روزهای پایانی فاشینگ یعنی روزهای یکشنبه، دوشنبه و سه شنبه مهمترین روزها هستند در طی روزهای فاشینگ در اتریش و «باواریا»¹¹، مرسوم است که مردمان در آن غذا و نوشیدنی های متنوعی صرف می کنند و بعد از آن مردم برای چهل روز روزه می گیرند.

فاشینگ از قرون وسطی مرسوم است، به عبارتی آنچه در دیگر زمان ها ممنوع بوده در این ایام آزاد است و از این رو به مسخرگی می پردازند و با یکدیگر شوخی می کنند. این رسم در ازمنه قدیم چنان نفوذ داشته که می توانسته نظام و حکومتی را دگرگون کند و به اصطلاح با «آزادی دلقکان»¹² مرز بین عقل و تمدن و مزاح برداشته می شود.

در این ایام بال ماسکه بسیار متداول است و در وین بیش از 169 «بال» برگزار می گردد که از جمله مهمترین آنها «بال اپرای ملی وین» است که هر ساله در آخرین پنجشنبه فاشینگ به اجرا در می آید و در این جشن سران مهم سیاسی، اقتصادی و هنری دنیا شرکت می کنند.¹³ غذای متداول در این زمان «پیراشکی های» مخصوص بنام «کراپفن»¹⁴ می باشند که حاوی مربای زردآلو است.

14 فوریه؛ روز «والنتین»¹⁵

بعد از جنگ جهانی دوم گل فروشان در سوئیس، اتریش و آلمان این رسم را رواج دادند. مردم در این روز به یکدیگر گل هدیه می دهند و به این گل ها کارت های به شکل قلب سرخ وصل می کنند.

در انگلستان قرن پانزدهم چنین مرسوم بود که در چنین روزی دختران و پسران عشق خود را به یکدیگر با دادن سوغات ابراز می داشتند. و یا اینکه دختران و پسران اسامی یکدیگر را بر روی کاغذ رسم می کردند و این نشانه عشق خود به معشوق بود بسیاری از آنان شاید ازدواج نیز میکردند.

اسقف رومی «والنتین فن ترنی»¹⁶ که در سال 269 در گذشت، در قرن پنجم در روز 14 فوریه به عنوان حامی جوانان، پیوند و نامزدی معروف گردید.

ولیکن در کلیسای اتریش این روز که بر مبنای شخصیت یک فرد مقدس تعیین شده است، از ارزش والایی برخوردار نیست.

سنت روزه داری

سال میلادی در قرون وسطی دارای 100 روز تعطیلی بوده و شامل یکشنبه ها و روزهای دیگر تعطیل بوده است که در این میان 160 روز برای روزه اختصاص داشته است. جمعه ها و شنبه ها روزه مرسوم بود چرا که این روزها به عبارتی پیشوازی برای روز یکشنبه بودند.

گذشته از این روزها طبق دستور کلیسا چند هفته ای در سال چه قبل از عید پاک و چه قبل

از کریستمس مختص روزه بودند و حدود 20 روزی هم بطور داوطلبانه مؤمنین روزه می گرفتند.

غذاهای معمول این ایام ماهی و نان معروف «برتزل»¹⁷ می باشد.

روزه در اروپا به منظور آمادگی برای عید پاک است و منظور از روزه در این ایام اعطای پس انداز خود به مستمندان است.

در قرن دوم اروپائیان دو روز روزه به عنوان سوگاری می گرفتند که این روزها به «جمعه غم»¹⁸ و «شنبه غم»¹⁹ قبل از عید پاک مشهور هستند.

در این دو روز مؤمنین روزه کامل دارند یعنی امساک از هر گونه نوشیدنی و غذا بر همگان لازم است. در قرن سوم تمام هفته قبل از عید پاک را روزه می گرفتند ولیکن در حال حاضر فقط در «آشر میتوخ»²⁰ و «جمعه غم» روزه کامل گرفته می شود. امر روزه (یعنی صرف غذایی یکباره) شامل افراد بین 18 تا 60 سال می شود و امساک (یعنی صرف نظر از گوشت و الکل) از 14 سالگی واجب است.

مراسم «توبه» که در «آشر میتوخ» شروع می شود تا «شام آخر»- پنجشنبه شیون²¹- ادامه دارد.

هفته «کار»²²

واژه آلمانی «کار» برگرفته از کلمه آلمانی کهن «کومر»²³ به معنی غم و غصه است و در کلمات متعددی چنانکه در بالا هم قید شدند، بکار می آید. این هفته با «پالم زونتاک»²⁴ و یا «یکشنبه نخل ها» یعنی با آخرین یکشنبه قبل از عید پاک شروع می شود و

آدمی را یاد زجر وارده بر عیسی می اندازد. این مراسم با یک راهپیمایی در اورشلیم آغاز می شود. ایام پاک تا سه روز با عنوان «پاک» ادامه دارد. این سه روز عبارت از روز زجر عیسی، روز وفات عیسی و روز رستاخیز عیسی می باشند.

یکشنبه نخل ها

این روز یکشنبه یادآور ورود عیسی به اورشلیم است. این مراسم از قرن هشتم رایج بوده است. نخل در عهد باستان سمبل زندگی، امید و پیروزی بوده و به همین دلیل نشان از شهادت نیز هست.

در کشورهای اروپایی مرکزی معمولاً شاخه های نخل و یا بید مشک چند متری را با تخم مرغ های رنگین تزئین می کنند. از آنجائیکه این شاخه ها همیشه سبز هستند مردم بر این باورند که موجب خوشحالی و نعمت بین آنها می باشند. این شاخه را معمولاً در خانه و یا در طویله در زمین می کارند.

پس از اینکه شاخه نخل با آب مقدس در خارج از کلیسا تبرک شد مردم دسته جمعی وارد کلیسا می شوند و قطعات بخصوصی از اناجیل اربعه را می خوانند (مرقس 14/1-15/47).

«پنجشنبه شیون و ندبه²¹»

این روز پایان دوره چهل روزه ایام روزه داری می باشد و با یک موعظه شبانه «تریدئوم ساکروم²⁵» سه روز مقدس آغاز می شوند. واژه «گرون» ریشه های متفاوتی دارد چرا که بعضی معتقدند که آن برگرفته از واژه آلمانی میانه «گرین²⁶» به معنی شیون و ندبه و بعضی دیگر آنرا مترادف با رنگ سبز می دانند چرا که در طی اوقات روزه مسیحیان

فقط سبزیجات می‌خورند و یا شاید به علت پوشیدن لباس های سبز در چنین روزی در قرون وسطی بوده است.
در این شب ناقوس ها و ارگ ها برای آخرین بار به صدا در می‌آیند چراکه تا پایان عید پاک آنان ساکت می‌مانند و در طی این زمان مردم را توسط «راتچه²⁷» به عبادت دعوت می‌کنند.

مراسم شست و شوی پا در این روز از سال 1955 رواج پیدا کرده است این عمل در عهد قدیم به عنوان سمبل میهمان نوازی مرسوم بوده است.

در طی قرون وسطی کشیشان این عمل را برای فقرایی که میهمان آنان بودند، انجام می‌دادند. بعد از «شورای تلدو²⁸» این رسم که قسمتی از غسل تعمید بود، به این پنجشنبه واگذار شد. در این شب پای دوازده مرد توسط کشیشان شسته می‌شود که یادآور «فرمان نو» عیسی به پیروانش می‌باشد و کودکان با جغجغه های خود مردم را به عبادت دعوت می‌کنند چرا که ناقوس ها به رم ارسال می‌شوند تا اینکه برای عید پاک تقویت شده و دوباره بازگردند. زنان خانه تکانی عید پاک را انجام می‌دهند.

«جمعه غم» روز وفات عیسی، روزی برای روزه داری، آرامش و سوگواری عنوان است. در این روز مردم صلیبی به یاد عیسی به دوش می‌کشند و مراسم سوگواری و عبادات لازم را به عمل می‌آورند. یکی از این مراسم رایج در

این روز نواختن موسیقی های سوگوارانه همچون آثار موزارت (1756-91) است.

شنبه غم

این روز که روزی برای توبه و روزه است در کل روزی غیرعبادتی است. معمول است که بعدازظهر سبدي آکنده از خوراکی های عید پاک، همچون ژامبون های گوناگون، تخم مرغ، زبان گاو، نان و سزیجات به کلیسا برده و آنجا تیرك می شوند. پیرامون جایگاه والای این ایام در سال کلیسایی «شورای واتیکان رم» می گوید: «رهایی انسان و ستایش کامل خداوند را عیسی مسیح، سرور ما در مسیر عید فصح به کمال رسانده است، به طوری که او با مرگ خود بر مرگ ما چیره شده و با رستاخیز خود زندگی را مجدداً بنا کرده است.» از این رو سه روز عید پاک زجر، مرگ و رستاخیز اوج سال کلیسایی می باشند.»

شواهد مختلف پیرامون برگزاری عید پاک از قرن دوم میلادی در منطقه آسیای صغیر باقی مانده اند که باعث اختلافاتی پیرامون تاریخ این عید می شوند، هر چند که این اختلافات «توسط شورای نیقیه» به پایان رسیده اند. طبق این شورا عید پاک در روز یکشنبه بعد از اولین قرص ماه در بهار خواهد بود با این احتساب تاریخ این عید تا 5 هفته می تواند تغییر کند و می تواند بین 22 مارس تا 25 آوریل باشد.

مراسم عبادي عيد پاك داراي 4 بخش است: جشن نور، مراسم موعظه، جشن تعمید و جشن سپاسگزاري و شام. در شب يكشنبه (يعني شنبه شب غم) پدر و مادرها براي بچه هاي خود شيريني و تخم مرغ و ديگر تنقلات مخفي مي كنند تا به آنها بگویند كه آنها را خرگوش عيد پاك آورده است. چرا كه خرگوش سمبل حیات و باروري است.

يكشنبه عيد پاك

این يكشنبه روز آخر «تریدينوم ساكروم» و روز اول «پنتكوست»²⁹ يعني زمان 50 روزه باقي مانده «عيد گلريزان»³⁰ است. در ابتدا در این روز مراسم عبادي معمول نبوده است وليكن مراسم موعظه شب عيد پاك تا صبح ادامه داشته است. در قرن هفت و هشتم ارزش خاصي براي نماز شامگاهي عيد پاك قائل مي شده اند در طي عيد پاك، پاپ سخناني معروف خود را با تبرك «اوربي ات اربي»³¹ - «براي شهر و گردش زمين» - را در ميدان «پیترز دم» ايراد مي كند. تخم مرغ كه يك سمبل قديمي است، در فرهنگ هاي مختلف داراي جايگاه خاصي بوده و در این ایام نیز به عنوان هدیه به يكديگر داده مي شود. تخم مرغ به عنوان يك سوغات طبيعي وجود داشته است و تخم مرغ هاي تزئين شده از سال 1615 بازمانده اند.

«تخم مرغ شكني» يكي از مهمترين بازي هاي اطفال در این ایام مي باشد. در این بازي يكي از طرفين سعي مي كند كه با تخم مرغ پخته و يا سكه تخم مرغ طرف ديگر را با يك ضرب بشكند

و برنده کسی است که همه را با تخم مرغش شکست دهد.

دوشنبه عید پاک (تعطیلی)

این روز آخرین روز بازمانده هفته تعطیل در زمان قدیم است و مختص به دیدار از اقوام و گردش می باشد. بچه ها بویژه از شاهدان غسل تعمیدشان هدایای بسیاری می گیرند.

دوره پاک (پنجاهه)

این دوره 50 روزه که زمان شادی بین عید پاک و عید گلریزان است، برگرفته از آداب یهودی است. بین یهودیان مرسوم است که ایام بین «جشن نان بی مخمر» و «جشن هفته» را گرامی دارند.

در کلیسای قرن دوم چنین مرسوم بود که عید گلریزان مرتبط با آمدن روح القدس است و در قرون بعد (500) با شمارش معکوس از عید گلریزان (یعنی پنجاهمین روز)، روز چهلم بعد از عید پاک را معراج عیسی نامیدند.

یکشنبه سفید

آنان که در عید پاک غسل تعمید شده بودند برای یک هفته لباس سفید در تن نگه می داشتند از این رو آن را «هفته لباسان سفید» و یا «هفته سفید» و دومین یکشنبه دوره پاک را «یکشنبه سفید» می نامیدند.

از قرن 17 تا 19 میلادی این روز مناسب ترین روز برای اجرای آئین عشای ربانی اول تعیین شد. تا آن زمان، وقت معینی برای این مرحله مهم وجود نداشت تا اینکه چندی پیش سن 7 سالگی را برای این آئین در نظر قرار دادند.

«اول آوریل»³²

در کتاب خرافات آلمان، این روز، روز دلقکان خوانده شده است. در ادبیات آلمان جمله «کسی را به آوریل فرستادن» کنایه از شوخی با کسی است، این سنت خرافی برای اولین بار در سال 1618 در باواریا مشاهده شده است. آن کسی که با او شوخی می کنند و به اصطلاح کلك می زنند را «دلقك آوریل» می نامند. در بعضی از این کتب آمده است که علت بوجود آمدن این جشن انتخاب اول ژانویه به عنوان آغاز سال به جای اول آوریل توسط شاه فرانسه «کارل نهم» و یا «شارل نهم» است.

حقه و کلك زدن و یا به عبارتی «به آوریل فرستادن» در اروپا همچنان بسیار متداول است تا آنجا که روزنامه های بزرگ کشور عمداً اخبار اشتباهی چاپ می کنند و به اصطلاح سر خوانندگان کلاه می گذارند. قابل ذکر است که در ایران باستان نیز «دروغ سیزده» مرسوم بوده است. در روز سیزدهم سال که با 2 آوریل مصادف است مردم به یکدیگر دروغ می گفته اند.

آداب «درخت ماه مه³³»

هدف از این رسم نشان دادن توانایی و قدرت پسران جوان است چرا که در این روز آنان سعی بر برافراشتن و بالا رفتن از این درخت می کنند و در این زمینه مسابقاتی با روستا های اطراف نیز برگزار می شود و هر روستایی سعی بر سرقت درخت روستای دیگری را دارد از این رو پسران روستا تا صبح روز اول مه پیرامون درختان روستای خود کشیک می کشند و از آنان پاسداری می کنند.

درخت ماه مه و یا «مای بام» یک درخت سوزنی بلند بدون شاخه و پوسته است که فقط تاجش باقی مانده است این درخت معمولاً تزئین می شود و نوارها و گل ها و خوراکی های متعددی به آن می آویزند و در این میان پسران سعی بر بدست آوردن آن خوراکی ها می کنند. برای اولین بار این رسم در سال 1230 در دربار وین مرسوم شده است. در سال 1334 عارف معروف «هاینریش سویسر³⁴» نوشته که: «پسران معمولاً در مقابل منزل دختران، درختان تزئین شده ای قرار می دهند که دال بر وفا و دوستی آنان است»

«رقص نوار» که پیرامون این درخت صورت می گیرد و به علت نوارها و رویان های رنگارنگش چنین نامیده می شود، از زمان بین دو جنگ جهانی بسیار محبوب شده است. در مقابل این جشن، مراسم ماه مریم که هدفش

درخت ماه مه

بزرگداشت «مریم مادر خداوند» است،
از طرف کلیسا اعلام گردیده است.

اول ماه مه-روز کارگر

در سال 1889 کنگره بین المللی کارگران در پاریس صدمین سالگرد انقلاب فرانسه را جشن گرفت در همان زمان نیز روز اول ماه مه سال 1890 به عنوان روز جهانی «پرولتاریات» تصویب و اعلام شد.
در این روز تظاهرات، سخنرانی ها و جشن های متعددی بوقوع می پیوندد.
گذشته از این در اتریش این روز «روز پرچم» نیز می باشد که نشانگر تصویب اعلام بیطرفی دائمی اتریش توسط شورای ملی در سال 1955 می باشد.

تظاهرات روز کارگر

عید گلریزان

عید گلریزان و ایام 50 روزه عبادی و شادی مسیحیان با دیگر رسوم یهودیان همچون «جشن زیارت» ارتباط نزدیکی دارد. هفتمین هفته بعد از جشن «نان بی مخمر» که در آغاز برداشت محصول جو است، جشن سپاسگزاری برگزار می گردید.

از جشن 50 روزه مسیحی همچنین در قرن دوم میلادی سخن به میان آمده است و در قرن سوم با نزول روح القدس مرتبط شده است و پس از آن روزهای تعطیل دوم و سوم نیز به آن اضافه گردیده اند.

تصدیق

تصدیق یکی از هفت اصول مقدس کلیسای کاتولیک است و جایگاه آن کمال یافتن غسل تعمید است. این مراسم به عنوان یک هدیه از جانب روح القدس پنداشته می شود.

در سن 14 سالگی جوانان مسیحی توسط شاهدین برای تصدیق به کلیسا برده می شوند. در طی این مراسم شاهد دست راست خود را روی شانه جوان مسیحی قرار می دهد. معمولاً «شاهد» همان فرد شاهد تعمید است که در دوران نوزادی کودک را در حین مراسم تعمید در آغوش گرفته بوده است. بعد از مراسم کلیسایی تصدیق، جوان مسیحی هدایای بسیاری از جمله لباس از شاهد دریافت می کند و سپس همگی پس از یک گردش در شهر به رستوران می روند و با غذاهای متنوع پذیرایی می شوند که معمولاً بچه باید از همه آنها استفاده نماید. در گذشته های دور کودکان در چنین روزی اولین ساعت خود را دریافت می کردند. نقش مهم شاهد در این میان این است که او با قبول این شهادت در صورت فوت اولیاء کفالت و مسئولیت معنوی دینی طفل را بر عهده خواهد گرفت.

روز مادر

در سال 1905 یک زن آمریکایی به نام «آن جرویس»³⁵ دومین یکشنبه ماه مه را به عنوان «روز بزرگداشت مقام همه مادران»³⁶ اعلام کرد. توفیق این برنامه حتی باعث شگفتی خود او شد. کنگره ایالات متحده آمریکا در سال 1913 این روز را به عنوان «روز رسمی مادر» اعلام کرد و این مراسم در سال 1917 از طریق «سپاه بهداشت»³⁷ به سوئیس نیز رسید. از سال 1923 این رسم در آلمان رواج یافته است و این بزرگداشت نیز از دهه 20 در اتریش مرسوم شده است. از سال 1954 شهر وین برای مادران جشن هایی برگزار می کند.

روز جسم عیسی³⁸

در این روز که از طرف کلیسا تعطیل اعلام شده است، مراسم تجلیل به همراه پیاده روی انجام می پذیرد. در مسیر این «پیاده روی» محراب ها و یا مجسمه هایی قرار داده می شوند و مومنین که در شهر در حرکتند بر آستان این محراب ها می ایستند و عبادت بجای می آورند. در طول مسیر مومنین به همراهی یک کشیش، یک «مونترانتس»³⁹ با مجسمه ای که مسیح را نشان می دهد بر دوش کشیده و در حرکت می باشند.

روز پدر

این روز از سال 1936 در اتریش رواج یافته است ولیکن از ارزشی که روز مادر از آن برخوردار است، بهره مند نیست.

15 اوت، معراج مریم مقدس

در این روز جشنی با عنوان «جشن مریم» در شهر برگزار می‌شود. در چنین روزی جشن‌هایی برای مریم مقدس چه در آب و چه بر روی خشکی گرفته می‌شوند که شامل مراسمی چون پیاده روی و زیارت و همچنین قایق رانی است.

آغاز مدارس

روز به روز به جشن‌های سنتی و مناسبت‌های مختلف زندگی، مسائل جدیدی اضافه می‌شوند. یکی از این مراحل آغاز به کار مدارس است. در اتریش مرسوم است که به دانش‌آموزان اول دبستان قیف‌های مقوایی بسیار بلند و رنگارنگ پر از شیرینی، شکلات و تنقلات می‌دهند.

قابل ذکر است که فشار اجتماعی روز به روز، این مد زمانه را به یک رسم تبدیل می‌کند، تا آنجا که اولیایی که مخالف انجام این «سنت» باشند، موجب «تنهائی» کودکان در مدرسه می‌شوند.

جشن سپاسگزاری

این جشن در دوران باستان بسیار معمول بوده است و حتی مهمترین جشن‌های یهودیان، جشن‌های سپاسگزاری می‌باشد. جشن‌های متداول کلیسایی امروز بسیار نو پا هستند چرا که این سنت‌ها در دهه سی وارد فرهنگ کلیسایی کشور اتریش شدند. یکی از مراسم ویژه، جشن «تاج محصول» است که متشکل از چهار و یا شش کنگره

است که از مواد فلزی و حیویات متفاوت ساخته شده اند و این انحنایها به یک صلیب و یک گردوی طلایی ختم می شوند.

26 اکتبر روز ملی اتریش

در سال 1965 مجلس شورای ملی این روز را به عنوان روز ملی کشور برگزید. در این روز موزه ها رایگانند و کنسرت های خیابانی-ارثشی و دیگر بزرگداشت ها انجام می پذیرند. در سال 1970 مراسم «مارش» نیز به آداب ملی اضافه گردید. این رسم برگرفته از دوران «جان. اف. کندی» است. آمریکایی ها برای نشان دادن توانایی جسمی خود فواصل 80 کیلومتری را طی می کردند و در اتریش نیز همه ساله رئیس جمهور در شهر علامت آغاز را نشان می دهد و این مسابقه در بیش از 600 مکان در اتریش بعنوان نمایش توانایی جسمی برپا می شوند.

1 ماه نوامبر روز قدیسین

در قرن چهارم مسیحیان مشرق زمین شهیدان خود را طی مراسمی گرامی داشتند. در سال 750 «گریگور سوم⁴⁰» در «سانکت پیتز» کلیسایی به یاد قدیسین مسیحی ساخت. احتمالاً روز اول نوامبر برگرفته از این واقعه تاریخی است.

این جشن که برای تمام قدیسین گمنام است، روز سوگواری بر مردگان نیست، بلکه جشنی به مناسبت زندگی نوینی است که آنان بدان پیوسته اند. ولیکن این روز برای زیارت قبور مردگان استفاده می شود و در طی آن این قبور گل باران می شوند و با ایراد سخنرانی از

گذشتگان تجلیل بعمل آمده و برای شادی روح آنان دعاهایی خوانده می شود.

2 نوامبر روز روان متوفیان

چند سند تاریخی بر جای مانده از قرن دوم بیانگر خواندن دعا برای متوفیان در بعضی از روزها همچون روز سوم، هفتم، سی ام، چهارم و یک سال بعد از دفن است. بعدها کلیساها روزی مخصوص را برای بزرگداشت مردگان خود اختصاص دادند. در سال 988، پدر «آدیلفون کلوفی⁴¹» در کلیسای زیر نظر خود روز دوم نوامبر را مختص این عمل اعلام کرد. در این روز بازماندگان به قبرستان می روند و به آرامگاه ها رسیدگی می کنند، گل می کارند و شمع روشن می کنند. معمولاً در چنین روزی صدا و سیمای اتریش آگهی پخش نمی کند.

11 نوامبر

در ساعت 11 و 11 دقیقه «سازمان دلکان» آغاز کارنوال را اعلام می کنند. این روز تماماً به شوخی و تمسخر می گذرد و عدد 11 نیز سمبلی برای گناهان است چرا که عدد 11 از «10 فرمان» تعدی می کند

«آدونت⁴²»

«آدونت» به مدت زمان قبل از کریستمس اطلاق می شود و با دعای عصرانه اولین یکشنبه بعد از 30 نوامبر آغاز می گردد و از

این رو تا کریستمس چهار یکشنبه آدونت وجود دارد.

اولین «تقویم آدونت»⁴³ در سال 1903 در مونیخ نگاشته شد و مبتکر آن «گرهارد لانگ»⁴⁴ بود که حدود 24 سال سن داشت. او به عبارتی به یاد خاطرات کودکی خود که مادرش 24 بیسکویت را روی کارتونی تعبیه می کرد تا اندکی از مدت انتظار را برای او بکاهد و این اوقات را شیرین کند، این تقویم را نگاشت.

بعضی از شاخه های گیاهان نیز همین عنوان را دارند

چرا که آنها نیز در حوالی کریستمس سبز شده و یا می شکفند.

«تاج آدونت»⁴⁵ یکی از رسوم جدید مراسم آدونت است این تاج متشکل از شاخ و برگ سبز و شمع و لوازم تزئینی است که هر یکشنبه یکی از این شمع ها را روشن می کنند.

تاج آدونت

در دنیای بازرگانان این جشن حداکثر بعد از عید قدیسین برگزار می شود و در تمام مغازه ها موسیقی ویژه این زمان پخش می شود و خیابان ها چراغانی می شوند.

در تمام شهرهای اتریش «بازارهای کودک عیسی» گشایش می یابد موسیقی محلی نواخته میشود و فروشگاه ها نوشیدنی، شراب داغ وین و پیراشکی های مخصوص این زمان را می فروشند و نمایش هایی پیرامون ماجرای به دنیا آمدن عیسی در اصطبل اجرا می گردد.

6 دسامبر «نیکولاس»⁴⁶

شب قبل از 6 دسامبر که «شب کرامپوس»⁴⁷ نامیده می شود، مرسوم است که نیکولو- بابا نوئل- به کودکان هدیه بدهد و یا چیزی در کفش های آنان بگذارد. در زمان های قدیم مشهور بود که «کرامپوس» موجودی است که دارای پوست و پشم سرخ و شاخ های سیاه است و برای تربیت بچه های به اصطلاح بد می آید. کرامپوس بچه ها را با زنجیری که در دست داشت تهدید می کرد. نیکولاس در حقیقت یک اسقف پیر با ریش سفید است که هر ساله یکی از افراد خانواده لباس سرخ رنگش را بر تن می کند و بدون اینکه کودکان او را بشناسند به آنها کادو می دهد.

کریستمس

از تاریخ تولد عیسی اطلاع دقیق در درست نیست. کلیسای روم آغاز این جشن را در روز اول دی ماه قرن چهارم یعنی آغاز فصل زمستان نهاد⁴⁸.

مراسم کلیسای کریستمس یکی از جمله موعظه های مقدس است که در شامگاه 24 دسامبر برگزار می گردد.

به دنبال آرزوی مردم برای داشتن تصویر و یا نگاره ای از عیسی، مجسمه وی، گهواره او در آخور و مجسمه هایی از سر مجوسان و چوپانان ساخته می شوند.

همچون «تاج آدونت»، کاج کریستمس نیز دارای عناصر قدیمی می باشد. البته در قدیم

هم معمول بود که در زمستان خانواده ها سبزه به خانه می آوردند که معمولاً کاج یا نوعی درخت های سوزنی بودند.

این رسم در اتریش از عصر «بیدر مایر»⁴⁹ یعنی از کنگره وین در سال 1814-1815 رواج پیدا کرده است. اولین درخت کریستمس را با اشیاء مفید و یا خوراکی هایی همچون سیب درختی تزئین می کردند. ولیکن در دنیای امروز این درخت با استفاده از گوی های شیشه ای نفیس و رنگارنگ و شمع و قشقه و با استفاده از ستاره ای بالای درخت تزئین می شوند.

به هنگام باز کردن هدایای «شب مقدس» افراد خانواده گرد یکدیگر جمع می شوند و شمع ها را روشن می کنند و در خانواده های معتقد از انجیل قطعاتی می خوانند و پس از آن اعضای خانواده هدایای خود را می گشایند. در بسیاری از خانواده ها خوردن ماهی و بعد نوعی پیراشکی در این شب مرسوم است.

24 دسامبر: «کودکان بی گناه»

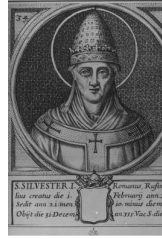
این جشن که بر مبنای انجیل متی 18-2/13 بنیاد نهاده شده است، مربوط به سال 500 در دوران کارتاژها و در قرون وسطی جزء اعیاد و جشن های کودکان بوده است. در جنوب اتریش چنین مرسوم است که کودکان با ترکه بافته شده بازرگانان را می زنند و در ازاء از آنها شیرینی و یا پول می گیرند.

31 دسامبر «سیلوستر»

سیلوستر نام اسقفی از اهالی روم بود و وی شاهد تغییرات مهمی همچون تغییر حکومت رومی به حکومت مسیحی بود. او اولین بانی «پترزدم»-کلیسای سانکت پتر- شناخته شد و در 31 دسامبر 335 درگذشت.

در آخرین روز سال، در کلیساها موعظه های دینی بر پا می گردد که طی این مراسم رویدادهای سال گذشته را در حوزه کلیسای خود بازگو می کنند.

مراسم سیلوستر در اروپا رابطه نزدیکی با آغاز سال نو دارد از این رو این جشن نه تنها با خانواده ها بلکه با حضور تعداد زیادی از دوستان برگزار می شود.

اسقف سیلوستر متوفی 335.

Silvester¹

Pummerin²

Stephansdom³

Äon⁴

Heilige Drei Könige⁵: و یا سه مجوسان؛ گفته اند که این مجوسان یا مغان سه

زرتشتی بوده و از ایران رفته اند و مقبره آنان نیز در ساوه پیدا شده است و

مارکوپولو در سفرنامه خود مدعی شده که اجساد این سه تن را در آن شهر زیارت

کرده است

Casper⁶

Melchior⁷

Balthasar⁸

Fasching⁹

Aschermittwoch¹⁰

قسمت جنوبی آلمان که در آلمانی Bayern خوانده می شود¹¹

Narrenfreiheit¹²

در این جشن چندین بار خاندان سلطنتی مخلوع ایران نیز شرکت کرده اند	13
Krapfen	14
Valentinstag	15
Valentin von Terni	16
Brezel	17
Karfreitag: جمعه پیش از عید پاک را گویند و معروف است که مسیح در چنین روزی مصلوب شده است	18
Karsamstag	19
Aschermittwoch	20
Gründonnerstag	21
Kar	22
Kummer	23
Palmsonntag	24
Triduum Sacrum	25
Greinen	26
Ratsche: نوعی جفجغه است که در دست می گیرند و دارای چوبی است که دور تا دور آن چرخ دنده هایی دارد و وقتی آن را می چرخانند چرخه دنده ها به صدا در می آیند.	27
Konzil von Toledo	28
Pentacoste	29
Pfingsten	30
Urbi et Orbi	31
Erster April: قابل ذکر است که در ایران باستان و حتی در بعضی از نواحی ایران به رسمی شبیه این روز برخورد می کنیم و آن هم دروغ سیزده است که در روز سیزده بدر انجام می دهند و سیزده بدر نیز روز بعد از اول آوریل است.	32
Maibaum	33
Heinrich Seusse	34
Ann Jarvis	35
General Memorial Day of all Mothers	36
Heilarmee	37
Fronleichnam	38
Monstranz: جعبه زیبا با نماد عیسی در آن	39
Gregor III	40
Odelio von Clony	41
Advent	42

43 Adventkalender: دارای 24 پنجره است که کودکان هر روز یک پنجره آن را تا رسیدن کریسمس باز می کنند و شیرینی و هدیه ای در آن می یابند

44 Gerhard Lang

45 Adventkranz

46 Nikolaus: نیکولاس در فارسی بابا نوئل (برگرفته از فرانسه) خوانده می شود

47 Krampus

48 بعضی براین عقیده اند که دین میترا که از ایران آمده است بسیار در اروپا رواج پیدا کرده بود بعضا در محراب ها تصاویری و یا مجسمه هایی از او دیده می شدند. تا آنجاکه امروز زیباترین مجسمه میترا بازمانده در واتیکان میراث همان دوران است. گویندکه ایرانیان و سپس اروپاییان سالروز تولد میترا را در حوالی 24 دسامبر جشن می گرفتند و از آنجا که این امر موجب پریشان خاطری کلیسا بود، کلیسای روم تصمیم براین گرفت که روز تولد عیسی را با تولد میترا تلفیق کندو این امر موجب دو دستگی کلیسای شرق که تولد عیسی را در 6 ژانویه می داند و کلیسای روم گردیده است.

49 Biedermeier